

vzhůru do
kulturního dění

■ Karel Vepřek přiveze Lyriku i Putyku

LOUNY (jvn) - Kytarista a harmonikář Karel Vepřek vystoupí dnes od 19 hodin ve Vrchlického divadle. Po svérázném přírodním talentu Jiřím Konvrzkovi se posluchači mohou těšit na niterné a křehké písně s duchovní atmosférou. Vepřekovy písně jsou nezaměnitelné emotivním a velmi procítěným zpěvem, křehkými melodiemi a kytarovou hrou, která místy připomene Karla Kryla nebo Vladimíra Veita.

Vepřek zhudebňuje vlastní texty, ale i básně svých oblíbených autorů Bohuslava Reynka, Karla Hlaváčka, Jiřího Ortena nebo Pavla Kolmačky. Od roku 1997 hraje také se Svatoplukem Karáskem v kapele Pozdravpámbu a od roku 2001 ve volném sdružení Lyrika Putyka. Právě s tímto souborem muzikantů, co umějí volně improvizovat, zavítá do Loun. Lyrika Putyka hrává ve složení Karel Vepřek (heligonka, kytara, zpěv), Vratislav Kydlíček (bicí), Marek Jech (trubka), Jarda Šebesta (saxofon, flétna) a Michal Arnot (basa).

■ Vojtěch Jírovec: Obrazy PERUC (vhlk)

- V Galerii U kozorožce v Peruci představí malířskou část své práce pražský výtvarník Vojtěch Jírovec.

Z malířských technik si oblíbil zejména pastel. Výstava představí práce vzniklé v období posledních zhruba deseti let, kdy na něj silně a inspirativně zapůsobila právě obec Peruc. Vernisáž se koná 13. května v 16 hodin, výstava potrvá do 25. června.

■ Marius a Fanny v Žatci ŽATEC (kfi)

- Ve středu 16. května uvede Městské divadlo Zatec úspěšnou lyrickou komedii Marius a Fanny odehrávající se před 80 lety

v marseillském přístavu. V něžném příběhu o první lásce a romantické touze po dálkách se v hlavních rolích představí Ladislav Mrkvička, Ota Jiráček, Filip Tomsa a mnoho dalších. Představení začíná v žateckém divadle od 19:30 hod.

■ Dáte si s Pavlem Liškou Poslední pomazánku?

LOUNY (jvn) - Pavel Liška a Jiří Ornest si v Lounech 21. května namažou Poslední pomazánku. Alespoň se tak jmenuje jejich představení, s kterým budou hostovat ve Vrchlického divadle. Inscenace Divadla Na Zábradlí vypráví „příběh bezdomovce – začátečníka a jeho poslední konzervy“.

Americký dramatik Victor Ladato získal za tuto hru, která měla v USA premiéru v roce 2003, cenu Roger L. Stevense. Pavlu Liškovi budou pomáhat trochu popletený Čtenář a tajemná Kočka, což naznačuje, že nepůjde o socialistické drama. „Hravá režie a herec-

ké ztvárnění tandemu Liška - Ornest posouvají představení do kategorie zajímavých divadelních zážitků,“ napsala o humorném i dojemném počínu kritika.

FOTO JINDŘISKA RIEDLOVÁ

Dechový orchestr v Litvínově

Ve dnech 30. dubna a 1. května se v Litvínově konalo Ústřední kolo celostátní soutěže základních uměleckých škol dechové orchestry. Do Citadely přijelo 28 dechových orchestrů – vítězů krajských kol, dohromady s téměř jedním tisícem členů ze základních uměleckých škol z celé republiky.

První den soutěžilo dvanáct orchestrů ve třech kategoriích. Základní uměleckou školu Louny reprezentoval Dechový orchestr ZUŠ pod vedením Jaromíra Laksy.

Konkurence byla silná a přísná porota udělila pouze jediné první místo, které získala Mladá

muzika Šardice ze ZUŠ Kyjov. Zvítězila však dobrá česká dechovka. Dechový orchestr ZUŠ Louny část soutěžního repertoáru zahráje 14. června ve Vrchlického divadle v Lounech na koncertě ZUŠ Hurá na prázdniny. Do té doby ale bude ještě hrát do pochodu mažoretek při jejich oblastních kolech. Za hranice České republiky – do Francie doprovodí Dechový orchestr ZUŠ Louny Pražské mažoretky v srpnu 2007.

Dirigentovi Jaromíru Laksovi a všem členům dechového orchestru patří dík za příkladnou reprezentaci.

Jindřiška Riedlová, ředitelka školy

Domácí kapela v Lounech zdomácněla

LOUNY - Na konci dubna měli návštěvníci Vrchlického divadla vzácnou možnost uslyšet a uvidět málo známou a řídce koncertující Domácí kapelu. Hudební projekt Jana Brabce, bubeníka s marketingovou nálepkou „bývalý člen The Plastic People of the Universe“, navazuje na zvuk DG 307 z období desky „Uměle ochuceno“ (s klávesami a zpěvačkou) a počíná Mejly Hlavsy „Silentství“.

Skupina je ale do kolonky „underground“ řazena spíše z bezradnosti. Jak taky zaškatulkovat muzikanty, kteří v podstatě produkují příjemné rockové až pop-rockové písničky, ale dělají to bez kompromisů a ambicí vystrčit hlavu z podzemí? Pomyšlný velvetovský samet sice po srsti hladili i v Lounech, přesto jim pod dlaněmi jiskřil a elektrizoval. Zůstali totiž věrní mohutné plastikové melodice, kterou kouzlili zněla kytara Michala Kobersteina, housle Martina Zelenky nebo flétna a saxofon Petry Kaluschové. Stále dopředu je hnalo úderné Brabcovo bicí a změkčoval a retardoval melodický vokál Kaluschové. Když

bylo však potřeba, tak rytmus podporovala nejen baskytara Oty Sukovského, ale i kytara, housle nebo ukázněné i rozevláté piano, uněhož se střídali Zelenka s Brabcem.

Největší síla písní Domácí kapely byla v promyšleném budování atmosféry a vtahování posluchače dovnitř zpívaných příběhů. Její hudba se rozlévala do šíře, zaplavovala vysychající luhy emocí a oplodňovala úhor fantazie. Jenomže bez průraznosti a pohybu vpřed ztratila zúrodňující záplava po čase směr, a bicí na vše samy nestačily. Naplno se to projevilo v kýčovitých Židovských hřbitovech a v songu Sedm hvězd, kde se

sentimentální hudební doprovod minul s jemně naivistickou ironií básně Ivana M. Jirouse.

Nášťstí měl kapelník v rukávu ještě jedno eso – svůj zpěv. Škoda, že s ním tak šetřil, protože nejen, že sound byl náhle osobitější, ale písně získávaly úplně jinou dimenzi. V „Oceánu“ se funkčně střídal s houpavým ženským vokálem, „Den co den“ rozstřílel na maděru kulometnou kadenci, v „Havranovi“ si zakřičel a v přídávku „Indiáni milují hory“ gradoval zastržený šepot v hlasité skandování.

I proto náhle fádni název Domácí kapela dostal v lounském divadle svůj přesný obsah. Jestli v něm zdomácní i Karel Vepřek (9.5.), Xaver Baumaxa (28.5.) a Jazz Efterrätt (30.5.) teprve uslyšíme.

Jan Vnouček

(Domácí kapela, 25. dubna 2007, Vrchlického divadlo v Lounech)

Víkendový kurz muzikoterapie v lounské knihovně

Kdybychom nepotlačovali emoce, nebyli bychom natlakováni

LOUNY – Předposlední dubnový víkend v lounské knihovně byl zasvěcen muzikoterapii pod vedením Zdeňka Šimanovského. Všem 27 účastníkům se líbil.

Bylo to úžasné, hráli jsme a zpívali, smáli se i brečeli. A hlavně jsme si hodně hladili duše. Muzikoterapie léčí hlubokým porozuměním beze slov. To je důležité, protože slova jsou vlastně jen určité symboly, které používáme rozumem. Jenže když zamílovaný kluk chce své city sdělit vyvolené slečně, tak ho slova často zradí, jsou proti jeho pocitům slabá a divná a nijaká, a už je tu zárodek nedorozumění. Zatímco bezeslovné vyjádření o našich emocích promlouvá daleko věrněji: vždyť kolik vášně je v písničkách nebo v tanci! Jenže daní za civilizaci je bohužel i odklon od spontaneity, od onoho „vnitřního dítěte“ v nás, které se chce radovat a chovat se někdy jako starostmi nespoutané, užívat si to. Víme přece, že už jsme velcí a že se to nesluší.

Pan Šimanovský nám předal mnoho nápadů pro práci s dětmi (mezi účastníky bylo hodně lidí profesně se zabývajících dětmi), které jsme si na vlastní kůži vyzkoušeli. Takže rozložena ještěrka představuje legraci, ale vede k povídání o zlosti a vzteku: děti se dozvědí, že vztek je přirozenou součástí života, máme na něj právo, ale měli bychom se naučit ho ventilovat přijatelnými způsoby. Kdybychom to totiž uměli a nepotlačovali v sobě emoce, nebyli bychom natlakováni jako papírňák a ubýlo tak tragických masakrů.

I jiné emoce může dětem (a samozřejmě nejen jim) zprostřed-

kovat muzikoterapie. Na rozdíl od klasické hudební výchovy muzikoterapie vytváří prostor pro improvizaci. Člověk si „hraje“ podle úvodního pokynu“, ale přitom se dostává sám k sobě, ke svým vnitřním pocitům, které si tak může uvědomit. Vidí daleko líp, co se v něm děje, co je skryto a potlačováno, a užívá si volnost hry a svobodu pocitů, „nehlídá se“, vrací se do času

FOTO MĚKNA

Zdeněk Šimanovský oslovil mnohé.

spontánního dítěte. Muzikoterapie ale využívá i písní. Například lidové písně mají velkou hloubku a čistotu a nabízejí i témata využitelná při práci s dospívajícími či dospělými: však si připomeňme, jak často se naši předkové v písničkách vyjadřovali k lásce, zradě, smutku, samotá, smrti. A o čem by nám rozum třeba nedovolil mluvit, ba i myšlenky by zaháněl do tmavého kouta, tak to nám

hra s písní přivede na dosah,“ napsala o kurzu

Sylva Vozábová z Mostu

Stále ve mně doznívají dojmy z dvoj denního kursu muzikoterapie v Městské knihovně v Lounech. Musím myslet na tu nádhernou atmosféru duševního souznění, která tu panovala po celé dva dny. Přišli jsme se tam učit relaxovat s hudbou, léčit si uspěchané dušičky, ale určitě jsme si odnesli mnohem více. Já si do té své nahlédla hodně

Cítolibská škola slaví 120. výročí svého založení

CÍTOLIBY (pon) - V letošním roce slaví škola v Cítolibeč 120. narozeniny. Takové kulaté jubileum už za pořádnou oslavu stojí.

O tom, že se v Cítolibeč hodnuto v polovině 80. let 19. století. Pozemek obec odkoupila od manželů Mockerových v roce 1885 a vypsala výběrové řízení na zpracování projektu pro čtyřtřídní školu. Ve výběrové komisi tenkrát zasedl i slavný cítolibský rodák, architekt Josef Mocker. Stavby se ujal pražský stavitel Theodor Brož, zahájil ji o Velikonoční pondělí v roce 1886, vyučovat se začalo 25. září 1887.

Školní oslavy proběhnou v sobotu 19. května od 10 hodin a všichni jsou srdečně zváni. Připraveny jsou nejrůznější aktivity, každý si jistě z pestré nabídky vybere.

Oslavy budou zahájeny v 10

hodin prohlídkou školy. V půl jedenácté se slova ujme ředitel archivu dr. Bohumír Roedl a přiblíží historii obce a školy, uskuteční se prohlídka kostela sv. Jakuba. Po obědě se od půl druhé můžete přihlásit do sportovních soutěží. V 17 hodin zahájí kulturní program vystoupení žáků školy, v půl sedmé se koná společenský večer pro hosty, posezení se spolužáky a přáteli, večere, táborák a grilování za hudebního doprovodu country skupiny Partáci.

Po celý den bude možné prohlédnout si školu a navštívit výstavu prací bývalých i současných žáků v kostele sv. Jakuba. Na setkání se těší žáci a zaměstnanci ZŠ Cítoliby.

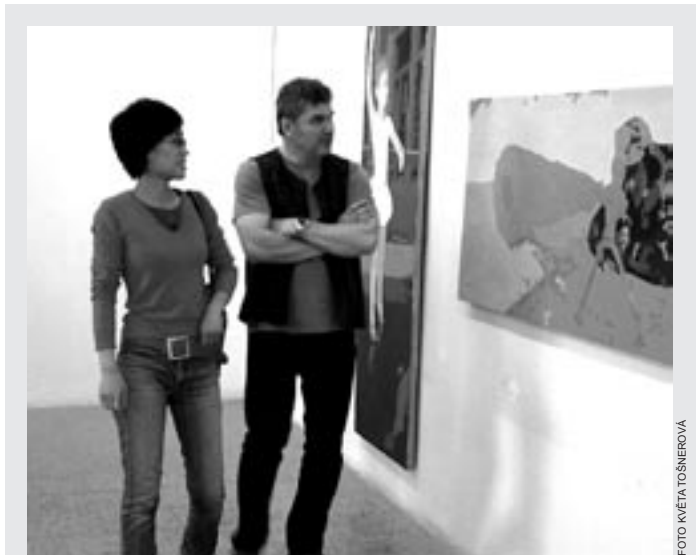

FOTO KVIETA TOŠNEROVÁ

Sedmnáct autorů v Galerii XXL...

Minulý pátek proběhla v lounské Galerii XXL vernisáž výstavy obrazů studentů i učitelů Katedry výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Na výstavě s názvem Enterprize vystavují Jitka Juklová, Jan Hruběš, Alena Vyroubalová, Bára Martinková (vítězka letošní ceny Interprize), Vendula Svobodová, Tereza Záchová, Miša Brábníková, Vilém Vojtěch, Alena Horká, Zdenka Mítová, Karel Kunc, Libor Uher, Lucie Vašíková, Dáša Kotlíková, dále pedagogové Jiří Bartůněk, Martin Mrázík a Luděk Prošek. Výtvarný projekt, který je nyní představen v Galerii XXL v Lounech, zahrnuje výtvarné práce finalistů 4. ročníku Enterprize, což je cena vedoucího Katedry výtvarné výchovy PF UJEP v Ústí nad Labem. Finalisté představují široké spektrum výtvarných strategií, od závěsného média (malba, fotka, grafika), přes prostorové a objektové instalace, až po konceptuálně laděné projekty. Výstava potrvá do 22. května, navštívit ji můžete v pondělí až pátek od 10 do 17 hodin. Podrobnější informace na www.galeriexxl.info (toš)

dopisy

■ Chci, aby si mě nevšímalí

Reakce na článek Děti školou povinné (SH č. 17 z 26 dubna), v němž bylo napsáno:...Co nám nejvíc vadí? Paní Fialka. Protože my vadíme jí:.

„Musím se hájit, nejsem žádná paní Fialka! Výrostkům vadí, že chci, aby byl v obci pořádek a že když něco provedou, řeknu jim to do očí. Nedávno počmárali autobusovou zastávku a rozbili tam sklo! Taký jezdili s rozbíteným autem a nikdo z policajtů pořádek neudělal. Házejí po mně kameny a sprostě mi nadávají. Chci, aby si mě nevšímalí a já si nebudu všimnat jich!“

Jarmila Fialová, Veltěže

■ Opět jsem se nechal zlákat

„Využil jsem nabídky KČT Louny k dalšímu výletu v sérii Pražských výletů. Tentokrát se jednalo o komplexní poznání Tróje, náročné, ale krásné. Ranním vlakem jsme dojeli do stanice Praha Sedlec. Byli jsme převezeni lodí na pravý břeh Vltavy (Sedlec - Zámky) a zde pokračovali za ranního chladku po červené do Tróje. Zvládl jsem vše kromě zoologické zahrady. Začali jsme skleníkem Fata morgana a výstavou exotických motýlů, následovala venkovní expozice botanické zahrady, vinice, vinotéka sv. Kláry. Závěr patřil trojskému zámku včetně parku. Pozdním odpolednem, za krásného počasí, míjějce jezdce na koních, obdivující dívky v trávě, jsme pomalu došli Stromovkou na nádraží Praha Bubeneč a vydali se vlakem domů. A jaké bude pokračování? Do prázdnin to budou ještě údolí Radotínské a Čimické. Tak opět na shledanou.“

Václav Jelínek, Louny

■ Májový koncert lounských píšťalek

„Dne 17. května od 17 hodin v kostele Československé církve husitské se koná Májový koncert lounských píšťalek. Tímto oslovuji a svolávám všechny píšťalky. Uvítáme i hosty a těmi můžete být vy všichni, kteří se do vítání jara a jarního muzicírování zapojíte. Ať hrajete na zobcové flétny okolních ZUŠ, ŠD, MŠ aj., prosím, přihlaste se. Chceme vás poznat a navázat spolupráci. Těšíme se na vás.“

Jana Sečanská, učitelka ZUŠ Louny a lektorka Školy hrou

■ Přísná pravidla přecházení po přechodu

„Když mi vyprávěla kamarádka, co se jí přihodilo na jednom z lounských přechodů, brala jsem to jako humor. Když však ukázala blokovou pokutu 200 Kč, nestačila jsem se divit. Co se přihodilo? Paní přecházela po přechodu a zastavil ji mladý strážník supozorněním, že jde v protisměru, neboť prý musí kráčet vpravo! Musela s ním jít na služebnu a vše vysvětlovat. Dostala pokutu 200 Kč za pěší chůzi po nesprávné straně!? Měli by nás vyškolit v pravidlech pro pěšáky.“

Milena Liptáková, Úlovice